

მართა

წაკვეთილი
გვერდები
გველგან 2 მანეთი, კანცხადების ფასი, კაპიტალი
ველ გვერდზე, ისე შეიქმნა, ზეტიტის სტრუქტურა
მანეთი. სამკლავობარო განცხადება ჩვეულებრივი ზო-
მისა 60 მანეთი. ნისია განცხადებები არ დაიბეჭდები.
რედაქცია და განცხადების ბარგი: რუსთაველის ქ. № 24.
ტელეფონი 16-62.

№ 245

ორკვანო საკართველოს სოციალ-დემოკრატიული გუგათა ორგანიზაციის

№ 245

ღრმად დამწებულნი მეთუღე ანეტა დიმიტრის ასული, შვილები: ნიკო, ვიანა, ნინა, თამარა, ალექსანდრე, აკაკი, გრიგოლი და ბიკტორი, და მარტონა მოჩისა, კოლის ძმები. ილიკო, სოლომონ, ბარნაბა გულუბიძეები, დისწულები: სერგი დანელია, ლიდა, ანა, მარია, და სიმონი ჩოჩიბერი. აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა, რომ ხანმოკლე ავითყოფობის შემდეგ გარდაიცვალა მათი დაუფიცარი

ღათა გუგათი კე კვალაი
რომლის დაკრძალვა დაინიშნულია 28 ოქტომბერს დღით სამშაბათს 8 საათს. (გ—1—1)

ღრმად დამწებულნი: მეთუღე ბაბო, დედ მამა ელენე და ყარა-მანი, ძმა ლადიკო მეთუღე, დები: ვერა, ანეტა, მარტონა, ნინა და თამარა აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა, რომ 1 ნოემბერს (ახ. სტ.) გადახდილი იქნება ქ. ოზურგეთის ვიქტორ გინზბურის გამგის

ილია უარაგანის კე წახსტაქის
წირვა და პანაშვიდი, შემოქმედის მონასტერში. (გ—1—1)

ღრმად დამწებულნი: კატო წულუკიძის, ვატი მისი ვიზინდის, ქალები: არიანა და მალი, აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთა, რომ 1 ნოემბერს (ახ. სტ.) იქნება გადახდილი საყვარელი სიძის

ილია უარაგანის კე წახსტაქის
წირვა და პანაშვიდი შემოქმედის მონასტერში. (გ—1—1)

მოქალაქენო!
იქნაწრეთ ლატარიის ბილეთების ეიდვა
1 მოგება — 100.000 მან.
2 — 50.000 მან. და სხ.

მოგებათა განსტუმრებლად გადახდილია
ნახაპარი მილიონი მანეთი
2 ნოემბერს

ბილეთი ღირს 25 მან. კუპონი 5 მან. ლატარიის
გათამაშება მოხდება სახელმწიფო თეატრში
ლატარიის კანტორა: დამფუძნებელ კრების ქ. (ყოფილი სასახლის ქ) № 5,
ტელეფონი 7-81.

ლოგოიარაგა მიუსოვარა-ლი დანაშაული იანაგა

კმარა. ლაპარაკი უკვე შედგება. ორ-კოფობა უადიგლოა. მერყეობა დანა-შაულდება. ეხლა უკვე ურწუნო თომბ-სიძე დარწმუნდნენ, რომ ბალშევიკები თუშეცა ბნელი, მუხანათური, მაგრამ მინც სკვების ხალხი არიან. როგორი ოსტატობით ვაჭრებდნენ თავს ამ უკანასკნელი ხნის განმავლობაში აქაურნი კომუნისტები, ისინი გულგზრვილოვნად თავს ღვთის კრავთ აწებებდნენ და უდანაშაულოთ დანაშაულობა მინტონაში მისწავლდნენ. ზოგ დაეშინებოდნენ ეგვიპტისგან, ვთ თუ ტყველდებოდნენ, ვთ თუ საჯაროთ არ მოინახებენ უფიქრით შეცოდება, აქ მინც როგორ გახდებდნენ გაიფორმდნენ რუსების საშინელებანი. ეს თითქმის მართალია, მაგრამ ასეთი მსჯელობის წინადადება გულსხმობს, რომ ეს ხალხი ჩვეულებრივი ადამიანებია, რომლებიც არ არიან მოკლებულნი საშუალო ადამიანურ ლოდიკას, აზრს, გონებასა და კეთილმინდობას. მაგრამ სულ კომუნისტები და სხვ პოლიტიკური პარტიებისა. მათი ბუღალის უპირველესი ხეობრივი მცენება მუხანათურ-საშუალებას — მოსხმებულა იეზუიტთა მორალსა. მას პოლიტიკური კეთილმინდობის აქ არ ადგილი უნდა ჰქონდეს. ბალშევიკთა ბელადები საპატივროდნ მთავრობას ემუდარებიან, გვეგვიფთო და ლოიალობის პატივსან სიტყვას ვედებთ. ამავე დროს კი დანას ლესავენ, რომ მუხანათურთ ჩასტენ ის ზურგში მათ მიერ გაბრუნებულ დემოკრატიის შესეგურთ და თვით დემოკრატიას. როგორც სწინ ამ ვაგბატონებს განზრახვა ჰქონიათ მეტეხიდან რუსთაველის პრეს-ბეტზე, სასახლეში გადახადებულნი. ტყვე-ლა კი არ უთიხავს ლაგოდებულ შეგებობითა მეთაურს პირდაპირი მთავრული — მათი მთავრობის შემადგენლობა როგორია. მუხანათური, შუბლ-გარეცხილობა და სხვა ამგვარი ცნებანი ვერაფერითა ზისინ ვერ მიყენებს მგნატე ლოიალობა ორგენის (ლენინის იანიართა ვუნდის) წევრთა ხეობრივ სახეს—მათი „მშვენიერი“ მიზნისთვის ყოველგვარი საშუალება მშვენიერია. ეს ნებისაა და ამ საგანზე კომუნისტებთან ლაპარაკი და დავა შეუძლებელია. რომელები ამბობდნენ, თუ მოკავშირეთა შორის საერთო პრინციპები არ

კომუნისტები, დენიკინელი რუსები, ჩინელები და ცნობილი ყაზალები. ბედ-რისთვის ყველაზე ნათელი იყო, ხოლო ცხლა კი ყველაზე ნათელი გამოავარდა, რომ ის, რასაც ბალშევიკები ეწოდება ჩვენში, ეს არის შეერთებული სამ-მლოდე და ბინძური ნაკალი კომუნისტი უნი არიან. აქვე აღმოჩნდა ინტერ-ტური ფანჯრის, დენიკინელია ინტ-როვის და ავანაია ზახევიის. მეამო-ხეთა შორის არიან კომუნისტები, და როგორც საერთო ბევი მთავანი, ამ ჯგუფშიც საგარისათ არა სრულიად ნორმალური პირები. მათ წითელი დრო სა მართლაც უყვარო, მაგრამ სტრინი ცევი გულს და ცხელი თავის პატრონიც არიან. აქვე აღმოჩნდნენ დენიკინელები, მათი ხელი თვით გამოსვლების ზგვამაც აშკარათ იმჩნევა—ამბობენა სა-გვერდებზე, ლაგოდებში, სოხუმში, ფთა-ში, რათა ადვილად გაირღვს ფრონტი და მეფის ლენინების შემოქმედისა. ზლომით მინაწილებდნენ ხურჯინის კომუნისტების წინააღმდეგ და უკანაფილებას, როგორც კავშირის ნაწილები შორის, ისე კერძო მუშა-მოსამსახურეთა და გამგებობას შორის და ასე ხელს უწყობს დემოკრატიის არა დაზარალებას, არამედ დაყოფას, დანაწილებას, დაქვრებას და ერთი მეორის წინააღმდეგ ამხედრებას. რომ კავშირის თავისუფალი ყოფი-ლაყო ამ მისთვის შეუფერებელი მოვე-ლოებისაგან, მას დრო და საშუალება იქნება და უფრო გაუმჯობესდეს პირ-ფრისიონალური მუშაობა მოძრა-მას ჩვენში ცოტა ყავს შეს. ფრთხილ მი-ზნებულთა პირი; პრაქტიკაზე შემხმე-ვითი და მოკლე აქტის. გასაკეთებელი და საშუალო კი აუარებელი. თუ ეს სძლია ჩვენმა ვაჭრებმა, ისიც კარგია, თორავ კიდევ სხვა ფუნქციების აქედ-ბა და ისიც ისეთია, რომელიც არ გა-მომდინარობს მისი ბუნებიდან, ეს იქ-ნებოდა თავის ინტერესების წინააღმდე-გ ნიშნებზე. თავის ნამდვილი დანიშნუ-ლების გვერდის ახვევა; რაიც მეტად დიდ-ზიანს მოუტანს კავშირის მოქმე-დება—წმენდა წმენდა. ამიტომ, ჩვენ ღრმად დამწებულნი ვართ, რკინის გზის დემოკრატია შესძლებს ყოველივე ამავე მის დედას, მომზადების დროთა შესულობის მიერ თავზე მოხვეულ ფუნქციებს და თავის კავშირს ჩავერდეს წმინდა პროფესიონალურ ჩარჩოებში და მისი კარგე მოწყობა აუშუაფობთ დაი-ქვებს იმ საპატიო ადგილს, რომელიც მისთვის ჩვენს ქვეყნის ისტორიას გაუ-შუალებია.

საკართველოს გარეგანი
საქართველო და მისი შეზღობები
ქ. ოქტომბრის „ტან“-ში მოთავსებულ-ლი შემდეგი წერილი:
„პარიზში მოყოფი საქართველოს დე-ლეგაციო გავტყობინებს იმ წერილის ასლს, რომელიც გავგზავნა მან სტეფენე პომონს. ამ წერილში ლაპარაკია იმის შესახებ, რომ იმის და მიუხედა-ვით, რომ არსებობს უთანხმოება საქარ-თველოს და სომხეთის შორის, ეს ქვეყ-ნები ურთიერთ შორის ომს არ აწარ-მოებენ. როგორც ყოველთვის, საქარ-თველო იფარებს მრავალ სხვადასხვა მზრიდან გამოქვეყნულ სომხებს. სომხების მუშაობით არ არსებობს ისეთი ხალხი, რომელიც ურთიერთ გადამწყობილია ვეღასა და სომხეთის შორის, ეს ქვეყ-ნები ურთიერთ შორის ომს არ აწარ-მოებენ. საქართველოს დამოკიდებუ-ლება სხვა მუშაობითადაც არის სო-ლიდარული და მეგობრული. საქართვე-ლის მიავრობის ინიციატივით თვი-ლისში მოწვეულ იქნა მეორე კონფე-რენცია ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკე-ბისა, რათა შეთანხმებით გადამწყობილი ყველა სადაო საკითხები. საქართველის მთავრობამ და პარლამენტმა შექმნეს აღმინისტრატული და სასამართლოს ორგანიზაციები, რომელთაც, მიუხედა-ვით მრავალ დამბრუნებისა, შესძლებს წერილის და მშვიდობიანობის დამყარ-ება და თვისუფლების დაცვა. რაც ურთებუა ეკონომიკურ ურთიერთობას სა-ქართველოს და საფრანგეთს შორის, დედეგაციო რეკომენდაცია, რომ სახლგო-ტანისპირეთი მარსილიდან ბათუმამდე არ არის დამოკიდებული საქართველის მთავრობისაგან. რკინის გზით მიმოს-ვლა ბათუმთან ბაქომდე სწარმოებს რეგულარულად. ფულის საკითხი რა-საკვერთელია აფერხებს სავაჭრო ოიე-რაციებს. მაგრამ ამას ვეგვლება ის ბუ-ნებრივი სიმდიდრე, რომელიც ამიერ-კავკასიის აქვს. (ნავთი, მარგანეცი, მამ-ბა, ბირეშუმი, მატყლი, თამბაქო და სხვა) საქართველოს დედეგაციო ანგა-რობს უწყვეტ და მნიშვნელოვან მიზან-ს ეკონომიკური დამოკიდებულება საქართველოს და საფრანგეთს, და საფ-რანგეთის და კავკასიის შორის. ცდა ამ მზივე უკვე არის კერძო ინიციატივის მიერ. საქართველოს მთავრობა მათ ყოველ-ხებრე შეუწყობს ხელს: მერყეს მზივე დანაშინებაც ის გარემოება, რომ სა-ქონლის შემოღობის საქართველოში და აღერბეჯანში შვიი ზღვირე უკვე საგანმობლოთ სწარმოებს. საქარ-თვე-ლის დედეგაციო ხელმძღვანელობს სა-ქართველოს წრეული სურვილით გან-ვითაროს და ხელი შეუწყოს საფრან-გეთთან დამოკიდებულება. და ეს ხელი

კრ. გვალა ურილოვა
რკინის გზის ურილობა თავის პირ-ველ საქმინს სხობაზე მოისმინა ცენტ-რალური გამგებობის და კულტურული სექციის მოხსენება.
მოხსენება მეტად მდარია და უნი-აზრობანი გამაფხვ. გამგებობის საქმიანო-ბის დასახსიათებლათ სავარისია თუ გინდ ის ას ოცდა ხუთი სხობა, რომე-ლიც ვაგმგობას ათი თვის განმავლობა-ში გაუმართავს.
პირველმა ყრილობამ გამგებობას მრავ-ალი აწუილ-დაწუილი საქმეები გა-დარსცა და, უნდა ითქვას, გამგებობასც პირაითლათ აუსრულებია თვის მოვე-ლეობა.
რო თქმა უნდა, უყოფელი და შეუ-მცდარი არიანია. ის არ ცდება, ვინც არაფერს აკეთებს—უთქვამთ დიდი ხანია. ამიტომ გამგებობის მუშაობასც ემჩნევა დემოკრატია, მაგრამ ეს ხომ აუ-კლებელი იყო ჩვენს შიგამე და დახლო-რულ მდგომარეობაში. თუ ამას დაუშუ-ტებთ იმ ფიქილოკატურ გაწყობილე-ბას, რომელსაც, რასაკვირველია, ვერც რკინის გზის დემოკრატია აცდებოდა—ადვილი წარმოსადგენია ის დამბრკოლე-ბანი, რომელიც ხშირად აღდმართებოდა ხოლმე გამგებობის სავალ გზაზე.
წინათ რკინის გზის ორგანიზები დიდ პოლიტიკურ ფუნქციებსაც ასრულებდნენ. მან შეგნებულათ აიღო ამაზე ხელი და ის თავის მთავრობას გადასცა. ამ დლი-დან რკინის გზის დემოკრატია საქმიანობა პროფესიონალურ კითხვების გარ-შემო დატარდა. ეს იყო გარდამავა-

და სამი გვი და ქალაქი დაუწყეს ყუმბა-რების სროლა. მთიულეში უახსესენ სარ-ლფევი, მაგრამ მათი ყუმბარების დანიშნულებას ვერ აღწევდა და ზღვის ზედა პირველ სტეპობადა. ცხელი იყო, რომ დენიკინელების არტილერია გაცი-ლებით უკეთესი იყო და მთიულნი იმ-ღებულნი იყვნენ ნაწილი ქალაქისა და ე-ტოვინათ. რამდენიმე ხნის სროლის შემდეგ დენიკინელები ნაპირზე გადმო-ვიდნენ. ყახაბის ათეულბმა ტყვიის-მფრეველები აიჭურავეს და იძულებულ-ჰყვე მთიულნი ქალაქი დაეტოვინათ. აჯანყებულბმა თავი ქალაქის განაპირა-ბაღებს შეაფარეს. ყახაბებმა მოინდო-მეს მთა იქიდანაც განდევნა, მაგრამ მოიელემა მათ დიდი ზიანი მიყენეს და უნა დაახვეწნეს. მეორე დღეს სტრატეგულ მოსაზრებით აჯანყებულ-მთიულემა ბაღებიც დატოვეს. (გ. 5.)
კავკასიის საკითხი.
გაზეთ „კონტინენტის“ კონტინენტე-პოლის კორესპონდენტი ატყობინებს, რომ ინგლისელებს ძლიერ აწინებო მო-ხალისების და გერმანელების მომავალი შედეგები. ინგლისს გათვალისწინებ-ული აქვს რა შემოსენებელი კავშირი, სუს თავისი გავლენა შეინარჩუნოს კავ-კასიაში, რადგანაც დარწმუნებულია, რომ გერმანიამ და დენიკინელებმა თუ შეერეს კავშირი, ისინი შეეცდებიან ინგლისელების გავლენა აღმოსავლეთში წესდებონ. სტამბოლის დიპლომატიურ-სურსებში ხშირი დაღს, რომ ინგლისს განზრახვა აქვს საქართველოს და ადერ-ბეიჯინის მანდატი აიღოს. (კონ.)

საკართველოს გარეგანი
საქართველო და მისი შეზღობები
ქ. ოქტომბრის „ტან“-ში მოთავსებულ-ლი შემდეგი წერილი:
„პარიზში მოყოფი საქართველოს დე-ლეგაციო გავტყობინებს იმ წერილის ასლს, რომელიც გავგზავნა მან სტეფენე პომონს. ამ წერილში ლაპარაკია იმის შესახებ, რომ იმის და მიუხედა-ვით, რომ არსებობს უთანხმოება საქარ-თველოს და სომხეთის შორის, ეს ქვეყ-ნები ურთიერთ შორის ომს არ აწარ-მოებენ. როგორც ყოველთვის, საქარ-თველო იფარებს მრავალ სხვადასხვა მზრიდან გამოქვეყნულ სომხებს. სომხების მუშაობით არ არსებობს ისეთი ხალხი, რომელიც ურთიერთ გადამწყობილია ვეღასა და სომხეთის შორის, ეს ქვეყ-ნები ურთიერთ შორის ომს არ აწარ-მოებენ. საქართველოს დამოკიდებუ-ლება სხვა მუშაობითადაც არის სო-ლიდარული და მეგობრული. საქართვე-ლის მიავრობის ინიციატივით თვი-ლისში მოწვეულ იქნა მეორე კონფე-რენცია ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკე-ბისა, რათა შეთანხმებით გადამწყობილი ყველა სადაო საკითხები. საქართველის მთავრობამ და პარლამენტმა შექმნეს აღმინისტრატული და სასამართლოს ორგანიზაციები, რომელთაც, მიუხედა-ვით მრავალ დამბრუნებისა, შესძლებს წერილის და მშვიდობიანობის დამყარ-ება და თვისუფლების დაცვა. რაც ურთებუა ეკონომიკურ ურთიერთობას სა-ქართველოს და საფრანგეთს შორის, დედეგაციო რეკომენდაცია, რომ სახლგო-ტანისპირეთი მარსილიდან ბათუმამდე არ არის დამოკიდებული საქართველის მთავრობისაგან. რკინის გზით მიმოს-ვლა ბათუმთან ბაქომდე სწარმოებს რეგულარულად. ფულის საკითხი რა-საკვერთელია აფერხებს სავაჭრო ოიე-რაციებს. მაგრამ ამას ვეგვლება ის ბუ-ნებრივი სიმდიდრე, რომელიც ამიერ-კავკასიის აქვს. (ნავთი, მარგანეცი, მამ-ბა, ბირეშუმი, მატყლი, თამბაქო და სხვა) საქართველოს დედეგაციო ანგა-რობს უწყვეტ და მნიშვნელოვან მიზან-ს ეკონომიკური დამოკიდებულება საქართველოს და საფრანგეთს, და საფ-რანგეთის და კავკასიის შორის. ცდა ამ მზივე უკვე არის კერძო ინიციატივის მიერ. საქართველოს მთავრობა მათ ყოველ-ხებრე შეუწყობს ხელს: მერყეს მზივე დანაშინებაც ის გარემოება, რომ სა-ქონლის შემოღობის საქართველოში და აღერბეჯანში შვიი ზღვირე უკვე საგანმობლოთ სწარმოებს. საქარ-თვე-ლის დედეგაციო ხელმძღვანელობს სა-ქართველოს წრეული სურვილით გან-ვითაროს და ხელი შეუწყოს საფრან-გეთთან დამოკიდებულება. და ეს ხელი

საკართველოს გარეგანი
საქართველო და მისი შეზღობები
ქ. ოქტომბრის „ტან“-ში მოთავსებულ-ლი შემდეგი წერილი:
„პარიზში მოყოფი საქართველოს დე-ლეგაციო გავტყობინებს იმ წერილის ასლს, რომელიც გავგზავნა მან სტეფენე პომონს. ამ წერილში ლაპარაკია იმის შესახებ, რომ იმის და მიუხედა-ვით, რომ არსებობს უთანხმოება საქარ-თველოს და სომხეთის შორის, ეს ქვეყ-ნები ურთიერთ შორის ომს არ აწარ-მოებენ. როგორც ყოველთვის, საქარ-თველო იფარებს მრავალ სხვადასხვა მზრიდან გამოქვეყნულ სომხებს. სომხების მუშაობით არ არსებობს ისეთი ხალხი, რომელიც ურთიერთ გადამწყობილია ვეღასა და სომხეთის შორის, ეს ქვეყ-ნები ურთიერთ შორის ომს არ აწარ-მოებენ. საქართველოს დამოკიდებუ-ლება სხვა მუშაობითადაც არის სო-ლიდარული და მეგობრული. საქართვე-ლის მიავრობის ინიციატივით თვი-ლისში მოწვეულ იქნა მეორე კონფე-რენცია ამიერ-კავკასიის რესპუბლიკე-ბისა, რათა შეთანხმებით გადამწყობილი ყველა სადაო საკითხები. საქართველის მთავრობამ და პარლამენტმა შექმნეს აღმინისტრატული და სასამართლოს ორგანიზაციები, რომელთაც, მიუხედა-ვით მრავალ დამბრუნებისა, შესძლებს წერილის და მშვიდობიანობის დამყარ-ება და თვისუფლების დაცვა. რაც ურთებუა ეკონომიკურ ურთიერთობას სა-ქართველოს და საფრანგეთს შორის, დედეგაციო რეკომენდაცია, რომ სახლგო-ტანისპირეთი მარსილიდან ბათუმამდე არ არის დამოკიდებული საქართველის მთავრობისაგან. რკინის გზით მიმოს-ვლა ბათუმთან ბაქომდე სწარმოებს რეგულარულად. ფულის საკითხი რა-საკვერთელია აფერხებს სავაჭრო ოიე-რაციებს. მაგრამ ამას ვეგვლება ის ბუ-ნებრივი სიმდიდრე, რომელიც ამიერ-კავკასიის აქვს. (ნავთი, მარგანეცი, მამ-ბა, ბირეშუმი, მატყლი, თამბაქო და სხვა) საქართველოს დედეგაციო ანგა-რობს უწყვეტ და მნიშვნელოვან მიზან-ს ეკონომიკური დამოკიდებულება საქართველოს და საფრანგეთს, და საფ-რანგეთის და კავკასიის შორის. ცდა ამ მზივე უკვე არის კერძო ინიციატივის მიერ. საქართველოს მთავრობა მათ ყოველ-ხებრე შეუწყობს ხელს: მერყეს მზივე დანაშინებაც ის გარემოება, რომ სა-ქონლის შემოღობის საქართველოში და აღერბეჯანში შვიი ზღვირე უკვე საგანმობლოთ სწარმოებს. საქარ-თვე-ლის დედეგაციო ხელმძღვანელობს სა-ქართველოს წრეული სურვილით გან-ვითაროს და ხელი შეუწყოს საფრან-გეთთან დამოკიდებულება. და ეს ხელი

